

FELHÍVÁS A KERESZTÉNYEKHEZ

Két olyan alapelv elfogadására hívjuk fel a keresztényeket, amelyek mind a Kor'ánban, mind az ő szent könyvekben szerepelnek:

Az első alapelv: Az Isten egyedülisége, és hogy Rajta kívül nincs más olyan valaki vagy valami, akit vagy amit jogosan lehetne imádni, szolgálni.

Ez az alapelv számtalan helyen szerepel a Kor'ánban. Például a Magasztos Alláh azt mondta: **«és úgy döntött a te Urad, hogy ne szolgáljatok mást, kivéve Őt»** [17. szúra, 23. ája]; **«Bizony a ti istenetek egy Isten»; «és imádjátok, szolgáljátok Alláhot, és ne társítsatok vele semmit»**.

És most vessük össze ezeket a Kor'án idézeteket az Ószövetségben szereplő igehelyekkel:

- Második Törvénykönyv 4:35: **«Te megtapasztalhattad, hogy fölismerd: az Úr az igaz Isten, nincs más Rajta kívül»**.
- Második Törvénykönyv 6:4: **«Halld, Izrael! Az Úr, a mi Istenünk az egyetlen Úr!»**.

Az Újszövetségből:

- Máté 4:10: **«Jézus elutasította: „Távozz sátán! Meg van írva, Uradat, Istenedet imádd, és csak Neki szolgálj!”**».
- Márk 12:29: **«Jézus így válaszolt: „Ez az elsô: Halld Izrael: Az Úr, a mi Istenünk az egyetlen Úr”**».
- János 17:3: **«Az az örök élet, hogy ismerjenek Téged, az egyedüli igaz Istent és akit küldtél, Jézus Krisztust»**.

A második alapelv: Jézus kizárólagos emberi mivolta. Ez a tény szerepel a Kor'ánban. Alláh, a Magasztos azt mondta: **«Jézus példája Alláhnál csupán olyan, mint Ádámé, akit földből teremtett, majd azt mondta neki: „Legyél!” - és lett»**.

Amikor Jézusról szólt a Kor'án, azt mondta Alláh: **«Nincs olyan ember, akinek Alláh Írást, hatalmat és prófétaságot adott, hogy azt mondta volna: „Legyetek az összes ember közül az én imádóim és szolgálóim”»; «Nem küldtünk el előtted [küldöttként] csak férfiakat, kik sugalmazást kaptak tőlünk, de kérdeztétek meg a tudás birtokosait, ha nem bírtok tudással»**.

Az Újszövetségben is szerepel Jézus kizárólagos emberi mivolta, több oldalról világítva meg ezt a tényt:

- **Az első oldal:** Jézus kizárólagos emberi voltának hangsúlyozása.
Az Újszövetség sok helyen kihangsúlyozza Jézus emberi voltát, ezek közül:
  1. János 8:40: **«Ámde meg akartok engem ölni, olyan embert, aki az igazságot hirdetem nektek, amelyet az Istentől hallottam...»** [Károli Gáspár Bibliafordítása];
  2. Pál első levele Timóteushoz 2:5: **«Hiszen egy az Isten, s egy a közvetítő Isten és ember között: az ember Krisztus Jézus»**.
- **A második oldal:** A kizárólag Alláhra vonatkozó tulajdonságok megtagadása Jézussal kapcsolatban:
  1. Márk 13:32: **«Ám azt a napot vagy órát senki sem tudja, az ég angyalai sem, sőt még a Fiú sem, csak az Atya»**.
  2. János első levele 4:12a: **«Istent soha senki nem látta...»**.
- **A harmadik oldal:** Jézus is az Istennek alárendelt személy, neki is van Istene. János 20:17: **«Jézus ezt mondta neki [Máriának]: „Engedj! Még nem mentem föl Atyámhoz. Inkább menj el testvéreimhez és vidd nekik híru! Fölmegyek Atyámhoz s a ti Atyátokhoz, Istenemhez és a ti Istenetekhez”**».

A keresztények szerint Jézus Alláh fia, erre pedig a következő igehelyeket hozzák fel bizonyítékkul:

- Máté 10:32: **«Azokat, akik megvallanak engem az emberek előtt, én is megvallom majd mennyei Atyám előtt»**.

- János 11:4: **«Ennek hallatára Jézus azt mondta: „Ez a betegség nem okozza halálát, hanem Isten dicsőségére lesz, hogy megdicsőüljön általa az Isten Fia.”».**

Ezt a fiúságot egyszer úgy értelmezték, mint egyesülést az Istennel, János 10:30-ra hivatkozva: **«S én és az Atya egy vagyunk».**

Máskor úgy értelmezték, mint betöltés-beleszállás: János 14:10: **«Nem hiszed, hogy én az Atyában vagyok s az Atya bennem? A szavakat, amelyeket hozzátok intézek, nem magamtól mondom, s a tetteket is az Atya viszi végbe, aki bennem van».**

Megint máskor megtestesülésként értelmezik ezt a fiúságot, Pál mondása szerint: **«... Kétségtelenül nagy dolog az istenfélő élet titka: Megjelent testben, igazolást nyert lélekben ... »** [Pál 1. levele Timóteushoz 3:16], valamint János 1:1-14-re hivatkozva: **«Kezdetben volt az Ige; az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige; ő volt kezdetben Istennél. Minden általa lett, nélküle semmi sem lett, ami lett ... S az Ige testté lett, és közöttünk élt ...».**

Ezek a vélekedések nem állják meg a helyüket, négy okból:

Az első: Ellentmondanak mindannak, ami az ő szent könyveikben szerepel Allah egyedüliségéről és Jézus emberi mivoltáról.

A második: Könyveik hiteltelenek, nem lehet rájuk támaszkodni ezekben a témákban, mert az emberi kéz beleavatkozott azokba. Erre számos dolog utal:

▲ Ezek a könyvek elvesztették összefüggő láncolatukat, amelyek Jézussal (béke reá) kellene, hogy kapcsolatban legyenek. A több, mint száz katolikus és protestáns szakértő által átvett „Masorita” fordításban az áll: „Mindemellett nincs bizonyíték arra, hogy i.sz. 140 előtt létezett volna bármilyen evangélium”.

▲ A sokszámú evangélium pedig ellentmondásban áll azzal az ismert ténnyel, hogy Jézusnak (béke reá) csupán egy evangélium lett leküldve. Lásd: Pál első levele a Tesszalonikiaiakhoz 2:2: **«... hogy hirdetjük nektek az Isten evangéliumát ...».**

▲ Az evangéliumok közötti eltérések és ellentmondások:

1) Jézus családfája eltér Máté és Lukács evangéliuma között (Máté 1:1-17; Lukács 3:23-38). Hat nagy eltérés található közöttük:

Máté	Lukács
1. Mária férje: József, Jákob fia.	Mária férje: József, Éli fia.
2. Jézus Salomonnak, Dávid fiának leszármazottja.	Jézus Nathánnak, Dávid fiának leszármazottja.
3. Jézus minden Dávid utáni apai őse híres király volt.	Ezek a felmenők nem voltak sem híresek, sem királyok, kivéve Dávidot és fiát, Nathánt.
4. Sealtiel Jechonja fia volt.	Sealtiel Neri fia volt.
5. Zerubbábel fia Abihud volt.	Zerubbábel fia Reza volt.
6. Jézus és Dávid között 26 nemzedék van.	Jézus és Dávid között 41 nemzedék van.

2) Hatalmas az az ellentmondás, ami János 5:31 és János 8:18 között van: **«Ha magam tennék tanúságot saját magam mellett, nem volna érvényes a tanúságom»** [Jn 5:31]; **«Tanúságot teszek magamról én is, és tanúskodik mellettem az Atya is, aki küldött»** [Jn 8:18]. Tehát érvényes-e Jézus tanúsága vagy sem? Sohasem fogjuk ezek alapján megtudni!

3) A keresztet vivő szeín lye is ellentmondásos: Máté 27:32, Márk 15:21 és Lukács 23:26 szerint Cirenei Simon a keresztet cipelő szeín ly, ezzel szemben János 19:17 szerint maga Jézus vitte: **«Amint kifelé vonultak, találkoztak egy Simon nevű cirenei emberrel. Ezt kényszerítették, hogy vigye a keresztet»** [Mt 27:32]; **«... Az egyik arra menő embert, a cirenei Simont ... kényszerítették, hogy vigye a keresztjét»** [Mk 15:21]; **«Ahogy elvezették, megállítottak egy cirenei Simont, ... Vállára adták a keresztet, hogy vigye Jézus után»** [Lk 23:26] - **«Maga vitte keresztjét, míg oda nem ért az úgynevezett Koponyák-helyére...»** [Jn 19:17].

- 4) A békesség egyszer pozitív, egyszer pedig negatív jelenség: **«Boldogok a békességben élők, mert Isten fiainak hívják majd őket»** [Máté 5:9]; ezzel szemben: **«Ne gondoljátok, hogy békét jöttem hozni a földre. Nem békét jöttem hozni, hanem kardot»** [Máté 10:34].

▲ Az evangéliumok tele vannak tévedésekkel:

- 1) Máté 27:50-53 a keresztfeszítés körüli eseményekről szól: **«Most Jézus még egyszer hangosan felkiáltott, és kilehelte lelkét. Erre a templom függőnye kettéhasadt, felülről egészen az aljáig, a föld megrendült, sziklák repedtek meg, sírok nyíltak meg és sok elhunyt szentnek feltámadt a teste. Feltámadása után előjöttek a sírokból, bementek a szent városba, és többeknek megjelentek»**.

A templom függönyének kettéhasadása Márk 15:38-ban, és Lukács 23:45-ben is meg van említve, de a többi dolog - a föld megrendülése, a sziklák megrepedése, a sírok megnyílása és az elhunyt szentek feltámadása - csak Máténál jelennek meg; sem Márknál, sem Jánosnál, de még Lukácsnál sem, aki pedig a legjobban ügyelt a csodák feljegyzésére, hiszen azt mondta: **«jónak láttam én is, hogy elejétől kezdve mindennek szorgalmasan utánajárjak és sorba leírjak neked mindent, tiszteletreméltó Teofil»** [Lukács 1:3].

- 2) Máté 12:40: **«Amint ugyanis Jónás próféta három nap és három éjjel volt a hal gyomrában, úgy lesz az Emberfia is három nap és három éjjel a föld szívében»**. Máté 27:63-ban a zsidók azt mondták Jézussal kapcsolatban: **«és figyelmeztették: „Uram, emlékszünk rá, hogy az a család még életében azt állította: Harmadnapra feltámadok”**». Mindez azért hibás és téves, mert Jézus keresztfeszítése - amit igaznak vélnék - pénteken dél körül történt (lásd: Márk 15:25; János 19:14-18); délután halt meg, testét pedig este kérte ki Arimathiai József Poncius Pilátustól, begöngyölte és eltemette azt (lásd Máté 27:57-60; Márk 15:43-46; Lukács 23:50-53; János 19:38), tehát Jézus eltemetése szombaton történt, a test pedig eltűnt vasárnap, a nap felkelte előtt (lásd például: János 20:1), tehát körülbelül csak 36 órát, azaz másfél napot volt a sírban (péntek estétől vasárnap hajnalig).

▲ Az Újszövetség olyan dolgokat is tartalmaz, amelyek nem illenek szent könyvekhez:

Azt mondta Jézus az öt megelőző prófétákról: **«Azok, akik előttem jöttek, tolvajok és rablók. Nem is hallgattak rájuk a juhok»** [János 10:8].

A harmadik: Az evangéliumok kifejezéseit a keresztény tudósok szerint nem szabad szó szerint értelmezni. Egyikük azt mondta: „Sok olyan téves vélemény terjedt el olyan keresztény tanítók által, akik szó szerint magyarázták, értelmezték az Újszövetséget - miközben a legtöbb kifejezés átvitt értelmű «allegória»”. Az ilyen keresztény tanítók szerint - a szó szerinti értelmezés jegyében - betű szerint kell értelmezni, például a következő igehelyeket is:

- 1) János 6:34-35: **«...»Én vagyok az élet kenyere» - felelte Jézus. „Aki hozzám jön, többé nem éhezik, s aki bennem hisz, nem szomjazik soha”**.
- 2) János 8:44: **«A sátán az atyátok, és atyátok kedvére igyekeztek tenni, aki kezdettől fogva gyilkos, nem tartott ki az igazságban, mert nincs benne igazság»**.

Abban a kérdésben, hogy mit lehet szó szerint értelmezni és mit nem, a kereszténység sosem értett egyet.

A negyedik: Az elhangzott kifejezések: Atya, Fiú, Betöltés és egyesülés nem csak Jézusra vonatkoznak, nem kizárólag vele kapcsolatosak.

Az „Atya” kifejezés nemcsak Jézussal kapcsolatban merül fel. Például Lukács 11:2: **«Erre így szólt [Jézus] hozzájuk [a tanítványokhoz]: „Amikor imádkoztok, ezt mondjátok: Atyánk! Szenteltesd meg a neved...»**; valamint Máté 6:1: **«Ügyeljete, hogy a jót ne az emberek szeme láttára tegyétek, azért, hogy lássanak benneteket, különben semmi jutalom nem vár rátok mennyei Atyátoknál»**.

A „Fiú” kifejezés is alkalmazható Jézuson kívül másra is, például Máté 5:9: **«Boldogok a békességben élők, mert Isten fiainak hívják majd őket»**; valamint Máté 5:44-45: **«Én pedig azt mondom nektek, szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok üldözőitekért. Így lesztek fiai mennyei Atyátoknak...»**.

A betöltés kifejezés is vonatkozhat másra, például János 14:20: **«Azon a napon majd megtudjátok, hogy Atyámban vagyok, ti bennem, s én bennetek»**.

Az egység, egyesülés kifejezés is vonatkozhat másra, például János 17:21-23: **«Legyenek mindnyájan egy. Amint te, Atyám bennem vagy s én benned, úgy legyenek ôk is bennünk, hogy így**

elhiggye a világ, hogy te küldtél engem. Megosztottam velük a dicsőséget, amelyben részesítettél, hogy egy legyenek, amint mi egy vagyunk: én bennük, te bennem, hogy így ôk is teljesen egy legyenek ...».

A Szentháromságról szóló tévtanítást megcáfolni nem szükséges, hiszen ez a szó nem szerepel sem az Ó-, sem az Újszövetségben, és az elsô, aki elôhozakodott ezzel a tévtanítással Theofilus, Antiochia VI. püspöke (meghalt i.sz. 180 után), akirôl azt írta egy arab keresztény pap: „Az elsô ember, aki a keresztény dogmatika történetében használta a „háromság” szót, Antióchia VI. püspöke, aki nagyon furcsa kifejezésben használta: «Isten háromsága»”.

Egy másik forrás szerint Tertullianus fogalmazta meg és használta elôször ezt a szót a II. században, majd Athanasius, aki lefektette ennek a dogmának az alapját, amit elfogadott a Niceai Zsinat (325-ben), majd Augusztin által az ötödik századtól kezdôdôen ez lett a Katolikus Egyház tényleges dogmája egészen napjainkig.

További információkért forduljon bizalommal a következô címre:

Dár Al-Szalám Mecset

Budapest XI. ker.

Bartók Béla út 29. F.sz. 3.

Tel./Fax: +36-1/209-1795

Figyelmébe ajánljuk, hogy minden szombat délután 15⁰⁰-17⁰⁰ óráig elôadást tartunk e mecsetben az érdeklôdôk számára.

Önt is szeretettel várjuk.